

အဆုံးအဖြတ်ပေးသောဆုတောင်းခြင်း

“ထိုအခါ အာမလက်လူတို့သည်လာ၍ ရေဖိဒိမ်အရပ်၌ ဣသရေလ လူတို့ကို စစ်တိုက်ကြ၏။ မောရှေကလည်း၊ လူတို့ကိုရွေး၍ အာမလက် လူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လော့။ နက်ဖြန်နေ့၌ ဘုရားသခင်၏ လုံတံကိုကိုင်လျက်၊ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ငါ့ရပ်နေမည်ဟု ယောရှုအားဆို၏။ မောရှေမှာလိုက်သည်အတိုင်း ယောရှုပြု၍၊ အာမလက်လူတို့ကို စစ်တိုက်လေ၏။ မောရှေ၊ အာရန်၊ ဟုရတို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။ မောရှေသည် လက်ကိုချိသောအခါ၊ ဣသရေလ လူတို့သည်နိုင်ကြ၏။ လက်ကိုချသောအခါ၊ အာမလက်လူတို့သည် နိုင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မောရှေ၏လက်သည် ညောင်းသောကြောင့် သူတို့သည် ကျောက်ကိုယူ၍ မောရှေကို ထိုင်စေပြီးလျှင်၊ အာရန်နှင့် ဟုရတို့သည် တယောက် တဘက်နေ၍ သူ၏လက်ကို မကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ နေဝင်သည်တိုင်အောင် သူ၏လက်တို့သည် အမြဲနေလေ၏။ ယောရှုသည်လည်း အာမလက်မင်းနှင့် လူများတို့ကို ထားလက်နက်ဖြင့် လုပ်ကြံလေ၏။” (ထွက် ၁၇:၈-၁၃)။

ဣသရေလနှင့် အာမလက်လူတို့၏ စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်းကို တွေ့ရပါသည်။ ယောရှုက ဓားနှင့်တောင်အောက်မှာ အာမလက်လူများ နှင့်တိုက်ခိုက်နေပြီး မောရှေကတောင်ပေါ်မှာ လုံကိုကိုင်၍ လက်မြှောက်ထားပါသည်။ အမှန်တကယ်တိုက်ပွဲဝင်နေတာ ယောရှုဖြစ်သော်လည်း မောရှေလက်ကျရင် တိုက်ပွဲရှုံးပြီး မောရှေ လက်မြှောက်ထားမှ တိုက်ပွဲနိုင်ပါသည်။ ထိုဖြစ်ရပ်ကို ဖတ်ကြည့်လျှင် တိုက်ပွဲ၏ အဆုံးအဖြတ်က မောရှေ၏လက်မြှောက်ခြင်းမှာ ရှိနေပါသည်။

“တိုက်ပွဲရဲ့ အဆုံးအဖြတ်က တောင်ပေါ်မှာ ရှိပါသည် . . .”

“တိုက်ပွဲရဲ့အဆုံးအဖြတ်ကလက်မြှောက်ခြင်းမှာရှိပါသည် . . .”

“တိုက်ပွဲရဲ့အဆုံးအဖြတ်က ဆုတောင်းခြင်းမှာ ရှိပါသည် . . .”

ချစ်စွာသောမိတ်ဆွေ (Life is battle field) လို့ လူတွေပြောသော စကားပုံရှိပါသည်။ ဘဝဆိုတာ တိုက်ပွဲပါပဲ။ ယနေ့ သင့်ဘဝတိုက်ပွဲရဲ့ အဆုံးအဖြတ်က ဆုတောင်းခြင်းမှာရှိပါသည်။ ယောရှုကဓားနှင့်ရင်ဆိုင်တိုက်သလို သင်လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ရမည့်အပိုင်းတွေလည်း ဘဝမှာရှိပါသည်။ ဥပမာ တရားဟောဆရာဖြစ်လျှင် တရားဟောရမည်။ သို့သော် တန်ခိုးပါသော လူ၏အသက်တာကို ပြောင်းလဲစေသော တရားဟောချက်များဖြစ်ဖို့ တရားဟောဆရာ၏ ဆုတောင်းခြင်းက အရေးကြီးပါသည်။ တရားဟောချက်အများစုမှာ စာဖတ်ခန်း ထဲကထွက်လာပါသည်။ ဆုတောင်းခြင်းမှလာသော တရားဟောချက်များမဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် နားထောင်ကောင်းပါသည်။ သို့သော် ဝိညာဉ်ရေးရာအကျိုးမဖြစ်ပါ။ ထိုနည်းတူ ယနေ့ ယုံကြည်သူအများစု သဘောမပေါက်သည်မှာ ဆုတောင်းခြင်းသည် ဝိညာဉ်လူအတွက် ရေသောက်ခြင်း ဆိုသည့် အချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဣသရေလနှင့် အာမလက်လူတို့စစ်ပွဲတွင် မောရှေ၏တောင်ပေါ်မှ ဆုတောင်းခြင်းက အဆုံးအဖြတ် ဖြစ်ပါသည်။

“ဝိညာဉ်နှင့်ဇာတိတို့၏တိုက်ပွဲတွင်လည်း သင်၏ဆုတောင်းခြင်းက အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်ပါသည်။”

“ယနေ့ သင့်အသက်တာ၏ အရာခပ်သိမ်းအတွက် ဆုတောင်းခြင်းက အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်ပါသည်။”

“စာဖတ်သူမိတ်ဆွေ ဆုတောင်းသောသူဖြစ်ပါစေ။”

ယနေ့များစွာသော ယုံကြည်သူများ ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်းကို နားလည်သော်လည်း ဆုမတောင်းကြပါ။

ယနေ့များစွာသော ယုံကြည်သူများ ကျမ်းစာဖတ်သော်လည်း ဆုတောင်းခြင်းအားနည်းကြသည်။



သမ္မာကျမ်းစာမှ ဆုတောင်းသောသူများကို ကြည့်ပါ။ နေဟမိ၊ ဒိယေလ၊ အီဝိဒ်မှစ၍ သခင်ယေရှု အားလို့ ဆုတောင်းခြင်းမဟုတ်ပါမိတ်ဆွေ။

ယနေ့ မအားလို့ ဆုတောင်းနိုင်သူများ . . .

ယနေ့ ဆုတောင်းခြင်းမရှိသော အသင်းတော်များ . . .

ယနေ့ ဆုတောင်းခြင်းမရှိသောမိသားစုများ .

ယနေ့ ဆုတောင်းခြင်းအားနည်းသော အမှုတော်ဆောင်များစွာကို ဝမ်းနည်းစရာတွေ့ရပါသည်။

“ချစ်စွာသောမိတ်ဆွေ ဆုတောင်းခြင်း အားမနည်းပါစေနှင့်”

“ချစ်စွာသောမိတ်ဆွေ ဆုတောင်းခြင်းအားကြီးသော အသင်းတော်နှင့် မိသဟာရဖြစ်ပါ။”

ဒိယေလ၏ဆုတောင်းခြင်း

“အမိန့်တော်ထုတ်၍ တံဆိပ်ခတ်ကြောင်းကို ဒိယေလသည် ကြားသိသော်လည်း မိမိအိမ်သို့ သွား၍ ယေရှုလင်မြို့သို့ မျက်နှာပြုရာအထက်ခန်း ပြတင်းပေါက်ဖွင့်လျက်ပင် အထက်ပြုလေ့ရှိသည် အတိုင်း တစ်နေ့သုံးကြိမ် နူးထောက်လျှက် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏” (ဒိ ၆:၁၀)။

ဒိယေလဟာ ခြင်္သေ့တွင်းထဲချခံရမဲ့ သတင်းကို ကြားသောအခါ အိမ်ပြန်လာပြီး နူးထောက် ဆုတောင်း ပါတယ် . . . ဟာလေလုယာ . . .

ဒိယေလဟာ လူတွေဆီမှာ နူးထောက်ပါဘူး။ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ နူးထောက်သောသူဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးသူနှစ်သက်တဲ့ ကျမ်းစကားက “အထက်ပြုလေ့ရှိသည်အတိုင်း” ဆိုတာပါ။ ဒိယေလ အမြဲတမ်းလုပ်နေကျ၊ နေ့စဉ်လုပ်နေကျဖြစ်ပါတယ်။

ယခုမှ အရေးကြီးလို့ ပြေးလာပြီး နူးထောက်ဆုတောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူးမိတ်ဆွေ။

ယနေ့ ယုံကြည်သူများက ပြဿနာရှိမှ အကြီးအကျယ် ဆုတောင်းကြပါသည်။ ဝမ်းနည်းစရာပါ။

ဒိယေလက ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ပါသည်။ စဉ်းစားကြည့်ပါမိတ်ဆွေ။ သင်နှင့် ဒိယေလ မည်သူ တာဝန် ပိုကြီးပြီး မည်သူက အလုပ်ပိုများပါသနည်း။

ဒိယေလကျမ်းစာကို ဖတ်ကြည့်လျှင် သူ၏ဘဝအစမှာ သူများတိုင်းပြည်ကို စစ်သို့ပန်းအဖြစ်နှင့် ရောက်လာခြင်းပါ။ စစ်သို့ပန်း ဒိယေလသည် နောင်တချိန်တွင် ဝန်ကြီးချုပ် ဒိယေလဖြစ်လာပါသည်။ . . ဟာလေလုယာ . . .

ဝန်ကြီးချုပ်ဘဝမှာလည်း တနေ့သုံးကြိမ် သူ၏ဆုတောင်းခြင်းကို မပျက်ကွက်စေပါ။

ဒိယေလသည် ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် အသက်တာကို တည်ဆောက်လာသောသူဖြစ်ပါသည်။

ဒိယေလသည် ခြင်္သေ့တွင်းထဲကျသွားသော်လည်း ခြင်္သေ့အကိုက် မခံရပါ။ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် အသက်တာကို တည်ဆောက်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

“သင်တို့၏ရန်သူတည်းဟူသော မာရ်နတ်သည် ဟောက်သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အဘယ်သူကို မျိုရမည် နည်းဟူ၍ လှည့်လည်ရှာဖွေလျှက်ရှိ၏” (၁ ပေ ၅:၈)။

ယုံကြည်သူများ၏ ရန်သူတည်းဟူသော မာရ်နတ်က ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ကိုက်စားဝါးမျိုးဖြိုရန် ချောင်းမြောင်း နေပါသည်။ လောကကြီးထဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင်နေခြင်းသည် ဒိယေလ ခြင်္သေ့တွင်းထဲရောက်နေသလို ပါပဲမိတ်ဆွေ။ သင်မသိပေမဲ့ သင်မမြင်ပေမဲ့ သင့်ကိုကိုက်စားဝါးမျိုးဖြိုရန် ချောင်းမြောင်းနေသော ခြင်္သေ့တွေရှိ နေပါသည်။ ထိုဘေးအပေါင်းမှ ကင်းလွတ်ရန် သင်၏အသက်တာကို ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် တည်ဆောက် ထားပါ။

နေဟမိ၏ဆုတောင်းခြင်း

နေဟမိမှတ်စာသည် (The book of pray) ပင် ဖြစ်သည်။ နေဟမိ၏ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် အစပြုပြီး နေဟမိ၏ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် အဆုံးသတ်ထားပါသည်။

နေဟမိသည် အစဉ်သဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားသောစိတ်နှင့် ဆုတောင်းကြောင်းတွေ့ရပါသည်။

နေဟမိသည်လည်း ထိုတိုင်းပြည်ကို စစ်သုံးပန်းဘဝနှင့် ရောက်လာပါသည်။ သို့သော် ဆုတောင်းသော နေဟမိကို ဘုရားသခင်က ရှင်ဘုရင်၏ ဖလားတော်ဝန်အဖြစ် ချီးမြှောက်ခြင်းခံရပါသည် (နေ ၁:၁၁)။

(နေ ၁:၁) တွင် ခိသလုလ ဟုဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် နေဟမိသည် သူ၏ ယေရုရှလင် မြို့ပျက်စီးနေသည့် သတင်းကိုကြားရပြီး သူ၏တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက် မျက်ရည်ကျပြီး အစာရှောင်ပြီး ဆုတောင်းသည်။

နေဟမိအစာရှောင်မျက်ရည်ကျပြီး ဆုတောင်း ခြင်းမှာ သူ၏ ကိုယ်ကျိုးအတွက် မဟုတ်ပါ။ နေဟမိမှာ ရှင်ဘုရင်၏ဖလားတော်ကိုပင်ဖြစ်နေသောကြောင့် အားလုံးအဆင်ပြေပါသည်။

ယနေ့ အချို့သောသူများ မိမိကိုယ်ကျိုး၊ မိမိအတ္တအတွက် အစာရှောင် ဆုတောင်းနေကြသည်။ ဝမ်းနည်းစရာပါ။

မိမိကိုယ်ကျိုးအတ္တအတွက် အစာရှောင်ခြင်းသည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ အစာထက်ခံဆန္ဒပြနေခြင်းနှင့် တူပါသည်။

ချစ်စွာသောမိတ်ဆွေ နေဟမိသည် သူ၏တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုး အတွက် ဆုတောင်းသလို သင်လည်း သင်၏ လူမျိုးနှင့် တိုင်းပြည်အတွက် ဝန်တစ်စိတ်နှင့် ဆုတောင်းပေးရမည်။

(နေ ၂:၁) သို့ရောက်သောအခါ နိသန်လဟု ဖော်ပြထားရာ (နေ ၁:၁) ခိသလုလမှ စတုဂံလျှင် (၄) လခန့်ကြာသွားပြီဖြစ်ပါသည်။ နေဟမိသည် (၄) လခန့် အကြီးအကျယ် ဆုတောင်းနေကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုသို့ ဆုတောင်းခြင်း၏အကျိုးနှင့် တန်ခိုးကိုလည်း အံ့ဩဘွယ်ရာ ခံစားရကြောင်း ကျမ်းစာမှ ဖော်ပြထားပါသည်။

ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်က နေဟမိ “ဘာကြောင့်မျက်နှာ မသာယာတာလဲ” ဟု မေးခွန်းမေးလာသည်။ နေဟမိက ယေရုရှလင်မြို့ပျက်စီးနေကြောင်းနှင့် သူပြန်သွားပြီး ပြုစုချင်ကြောင်း အခွင့်တောင်း သောအခါ ရှင်ဘုရင်က အခွင့်ပေးလေသည်။

အခွင့်ပေးသည်သာမက လမ်းခရီးအတွက် လိုအပ်သော အမိန့်တော်စာနှင့် သစ်အတွက် အမိန့်တော်စာ ကိုလည်း ဘုရင်ထံမှရထားပါသည်။ ဟာလေလုယ။

“ရှင်ဘုရင်၏စိတ်နှလုံးသည် ရေချောင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်၌ရှိသဖြင့် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်းလှည့်စေတော်မူ၏” (သုတ္တံ ၂၁:၁)။

နေဟမိသည် ရန်သူဝိုင်းနှောင့်ယှက်နေသည့် ကြားမှပင် ယေရုရှလင် မြို့ရိုးတည်ဆောက်ခြင်း အမှုကို (၅၂) ရက်နှင့် လက်စသတ်လေသည်။ “အရက် ငါးဆယ်နှစ်ရက်ကြာမှ လေလ လနှစ်ဆယ့် ငါးရက်နေ့တွင် မြို့ရိုးကို လက်စသတ်ကြ၏” (နေ ၆:၁၅)။

“ထိုသိတင်းကို ရန်သူတို့သည်ကြား၍ ပါတ်လည်ဝန်းကျင်၌နေသော တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် မြို့ရိုးကိုမြင်သောအခါ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုအမှုသည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့် ပြီးကြောင်း ကိုရိပ်မိကြ၏” (နေ ၆:၁၆)။

နေဟမိက သူ့မြို့ရိုးပြီးသွားတာ ဘုရားသခင်ကြောင့်လို့ ပြောပါတယ်။ ဘုရားသခင်က နေဟမိ မြို့ရိုး တည်ဆောက်ခြင်းမှာ အကူအညီပေးပါတယ်။ ဖန်ဆင်းရှင်ဘုရားသခင် ကူညီတော့ နေဟမိ သက်သာတာ ဖို့။ ဘုရားသခင် ကူညီလို့သာ (၅၂) ရက်နဲ့ ပြီးသွားတာပါ။

ချစ်စွာသောမိတ်ဆွေ နေဟမိ (၄) လ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ များများ ဆုတောင်းခဲ့လို့ အလုပ်က



လွယ်လွယ်နဲ့ပြီးသွားတာပါ။

“များများဆုတောင်းရင် နည်းနည်းဘဲ လုပ်ရမယ်။”

“နည်းနည်းဆုတောင်းရင် များများလုပ်ရပါလိမ့်မယ်။”

“ချစ်စွာသောမိတ်ဆွေ သင်ဘယ်လိုဆုတောင်းမလဲ ၊ ”

အမိပွယ်ကတော့ သင်များစွာဆုတောင်းရင် ဘုရားသခင် လုပ်ဆောင်ပေးခြင်းတွေ များများ ခံစားရမယ်။

သင် အနည်းငယ်ဘဲ ဆုတောင်းရင် ဘုရားသခင် လုပ်ဆောင်ပေးခြင်း အနည်းငယ်ပဲ ခံစားရပါလိမ့်မယ်။

သခင်ယေရှု၏ဆုတောင်းခြင်း

“နံနက်အချိန် မိုးမလင်းမှီ ကိုယ်တော်သည် ထပြီးလျှင် တောအရပ်သို့ထွက်ကြွ၍ ဆုတောင်းတော်မူ၏” (မာ ၁:၃၅)

ဘယ်သူလဲ - သခင်ယေရှု

ဘယ်အချိန်လဲ - နံနက်စောစော

ဘယ်နေရာလဲ - တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သောနေရာ

ဘာလုပ်သလဲ - ဆုတောင်းခြင်း

သခင်ယေရှု၏အသက်တာတွင် မနက်စောစော အချိန်ကို ဘုရားသခင်နှင့် အဆက်အသွယ်လုပ်သောအချိန်အဖြစ် သတ်မှတ်ပါသည်။

အိပ်ရာမှထလာပြီး ပထမဦးစားပေးက ဘုရားသခင်ဖြစ်ပါသည်။ (မှတ်ချက်။ ။ အိပ်ခန်းမဟုတ်ပါ)

သခင်ယေရှုက မနက်စောစောမှာ ဘုရားသခင်နှင့် စကားပြောပါသည်။

မိတ်ဆွေ သင်လည်း မနက်ခင်းတိုင်းမှာ ဘုရားသခင်နှင့် စကားပြောပါ။ ဘုရားသခင်က သင့်ရဲ့ ဖခင် ဖြစ်ပြီး သင်က ဘုရားသား၊ သမီးဖြစ်သောကြောင့် ကာရန်တွေ၊ နဘေထပ်တွေ၊ ပါဠိလိုတွေ မပါရင်လည်း ရပါသည်။

သခင်ယေရှုသည် (၃) ရက်မြောက်သောနေ့၌ ရှင်ပြန်ထမြောက်လာသည့် မနက်စောစောတွင် မာဂဒလမာရီ နှင့်တွေ့သောခါ . . .

“ယေရှုကလည်း ငါ့ကိုမာကံနှင့်ဦး၊ ငါသည် ငါ့မည်းတော်ထံသို့ မတက်ရသေး” (ယော ၂၀:၁၇)

ဟု ပြောပါသည်။

မနက်စောစောတိုင်းက သခင်ယေရှုအတွက် ခမည်းတော်ဘုရားသခင်နှင့် စကားပြောသောအချိန် ဟု နားလည်ရပါသည်။

ချစ်စွာသောမိတ်ဆွေ ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာတွင်လည်း မနက်ခင်းတိုင်းမှာ ဘုရားသခင်နှင့် စကားပြောသောသူများဖြစ်ဖို့ လိုပါသည်။

သခင်ယေရှုက တစ်နေ့တာကို ဘုရားသခင်နှင့် အစပြုပါသည်။

ချစ်သောမိတ်ဆွေ သင်ဘာနှင့် အစပြုမည်နည်း။

မနက်ခင်းတိုင်းမှာ ဘုရားသခင်နှင့် စကားပြောပြီး သင့်ရဲ့နေ့သစ်ကို အစပြုကြည့်ပါ။ အံ့ဩဘွယ်ရာ ဘုရားသခင်၏ကောင်းမြတ်ခြင်းများ ခံစားရပါလိမ့်မည်။ ဤစာကိုဖတ်ခြင်းဖြင့် မိတ်ဆွေရဲ့ပီညာဉ် ရေးရာအကျိုးရှိပါစေ . . .

ဇော်သူလင်း